

اگر قرار است عدم رویارویی با ورزشکاران رژیم اشغالگر قدس اصل باشد، پس چرا باید زمین و آسمان را به هم دوخت و هرآنچه داشت هزینه کرد تا از تعلیق گریخت؟

در جهانی که همه اهل دروغ اند و ریا، سیاسی کاری تا کجا؟

رییس فدراسیون کشتی گفت: اگر قرار است عدم رویارویی با ورزشکاران رژیم اشغالگر قدس اصل باشد، پس چرا باید زمین و آسمان را به هم دوخت و هرآنچه داشت هزینه کرد تا بتوان با توجیه چرایی موضوع عدم رویارویی با نماینده رژیم اشغالگر قدس، برای نهادهای بین المللی که به لطف ارسال فوری تمامی اخبار از داخل کشور، مستنداتی بیش از ما در اختیار دارند، از تعلیق گریخت؟

به گزارش اسپادانا خبر، رسول خادم با بیان این مطلب افزود: اگر سیاست کشور بر عدم به رسمیت شناختن ورزشکاران رژیم اشغالگر قدس و عدم رویارویی با ورزشکاران تیمهای منتخب این رژیم است، پس پنهانی به حریف پیشین باختن و برای تهیه گواهی بیماری یا ضرب خوردگی، به درمانگاه ها و پزشکان در خارج از کشور مراجعه کردن چه معنایی دارد؟

وی ادامه داد: اگر قرار است عدم رویارویی با ورزشکاران رژیم اشغالگر قدس اصل باشد، پس چرا باید زمین و آسمان را به هم دوخت و هرآنچه داشت هزینه کرد تا بتوان با توجیه چرایی موضوع عدم رویارویی با نماینده رژیم اشغالگر قدس، برای نهادهای بین المللی که به لطف ارسال فوری تمامی اخبار از داخل کشور، مستنداتی بیش از ما در اختیار دارند، از تعلیق گریخت؟

خادم تصریح کرد: جهت اطلاع مردم عزیز، از تیرماه ۹۷ تا حدود مهرماه ۹۷، کشتی ایران، ۸ مسابقه جهانی در رده های سنی نوجوانان، جوانان، امید و بزرگسالان در رشته های آزاد و فرنگی پیش رو دارد. در تمامی این ۸ مسابقه، تیم های کشتی رژیم اشغالگر قدس حضور دارند و کشتی گیران آن ها رقابت می کنند. کمیل قاسمی ها، سعید عبدولی ها، حسن یزدانی ها، محمد علی گزایی ها، حسن رحیمی ها، حسین نوری ها باید در این مسابقات جهانی شرکت کنند و هر لحظه ممکن است قرعه ناجوانمردانه...، حتماً باید زبان را گاز گرفت اما چه می شود کرد فرعه است دیگر.

وی تأکید کرد: نکته قابل توجه این است که با اتفاقی که در جریان کشتی علیرضا کریمی در لهستان افتاد، دیگر نمی توانیم گواهی پزشک تهیه کنیم. دیگر نمی توانیم به حریف پیشین بیازیم. باید با رفتاری صادقانه، در مواجهه با حریف رژیم اشغالگر قدس، براساس سیاست های ابلاغی کشورمان، رسماً از رویارویی با آنها خودداری ورزیم و صادقانه تبعات ناشی از آن را بپذیریم. بعد هم بدنبال هزینه کردن همه داشته های بین المللی مان نباشیم که ما را تعلیق نکنند.

خادم خاطر نشان کرد: چگونه می توان عضو هیات ریسه اتحادیه جهانی کشتی بود و تمام اندوخته حاصل از مناسبات بین المللی خود را، به جای کمک به بهبود شرایط و موقعیت فنی کشتی کشور، کمک به ارتقای جایگاه ایران در داور و کاهش حق کشی ها، کمک به توسعه کشتی در دنیا و حفظ کشتی در المپیک، وقف اصرار و خواهش برای تعلیق نشدن کشتی ایران و اجازه ادامه فعالیت و حضور کشتی ایران در عرصه بین المللی کرد؟ نکته جالبتر اینکه همه کسانی که مسئولان اصلی این تصمیم گیری هستند، در این شرایط نه تنها کوچکترین نقشی در کمک به ورزشکار، مربی و فدراسیون مربوطه ندارند، بلکه کلاً آنقدر عقب می ایستند که اصلاً دیده نشوند. آن وقت در صفحات داخلی و خارجی شبکه های اجتماعی میبینی که به علیرضا کریمی ناسزا گفته اند، مربی اش را تحقیر کرده اند و فدراسیونش را بی عرضه خوانده اند.

وی افزود: خیلی جالب است، پس از چنین اتفاقاتی فدراسیون کشتی در داخل کشور از سوی مراجع مسئول، با خط و خطوط دادن به برخی رسانه ها خوب می خورد که چرا کشتی گیت قرعه اش با کشتی گیر رژیم صهیونیستی افتاده و فدراسیون نتوانسته است با کمک از الهامات غیبی، این مسئله را قبل از قرعه کشی حل کند؟ و یا اینکه اصلاً فدراسیون چرا کشتی گیرش را به مسابقات جهانی که در آن رژیم اشغالگر قدس شرکت می کند، برده است؟ گویا مسابقات جهانی دیگری هم هست که بدون رژیم اشغالگر قدس برگزار می شود. فدراسیون و کشتی گیرش باید خوب بخورند تا کسانی که مسئولیت دارند و باید سینه ستبر کنند و پاسخگو افکار عمومی و هیجانات اجتماعی باشند، دیده نشوند. سیاسی کاری تا کجا؟

خادم تصریح کرد: نقطه مقابلش جالب تر است. در حالی که فدراسیون در داخل کشور برای اجرای دستوری که در فرآیند تصمیم گیری آن هیچ کاره بوده، بازخواست می شود، نماینده فدراسیون در هیئت ریسه اتحادیه جهانی کشتی، پیش هر کس و ناکسی باید خواهش کند که ورزش ملی کشورم را تعلیق نکنید. کشتی گیر جوان کشورم را محروم نکنید و مریب زحمتکشی که با دریافت ماهانه یکصد هزار تومان حقوق، عاشقانه به تربیت جوانان کشورم می پردازد را جریمه نکنید. آنوقت در داخل کشور همان مسئولان همیشه غایب، موج رسانه ای را هدایت می کنند که کدام تعلیق؟ اینها همه بزرگنمایی است!

او ادامه داد: گویا باور نداریم میلیون ها نفر در داخل و خارج از کشور با دقت رفتارهای دوگانه و چند گانه مان را می بینند. گمان می کنیم با "هیس" گفتن و از یک "رویداد" تا "رویداد" بعدی "سکوت کردن" در حال مدیریت کردن چنین مسئله آشکاری هستیم.

وی تأکید کرد: اینگونه است که من دیگر نمی توانم عضو اتحادیه ای جهانی باشم که مجبورم به جای حضور با عزت و مقتدر در دفاع از حقوق کشتی ایران و کمک به توسعه کشتی در دنیا، با خواهش و تمنا، متقاضی چشم پوشی از رویدادی شوم که قهرمان ملی مردم، با تبعیت از سیاست های ابلاغی کشورش، صادقانه از موفقیتش چشم می پوشد و تعمداً میبازد. اما مسئولانش به جای حضور مستقیم و پاسخگویی در برابر سوالات و هیجانات مردم، کشتی گیر، مریب و فدراسیون را سبیل می کنند و کار را به جایی می رسانند که از فدراسیون کشتی بعنوان مسئول فن و بند کشتی، بازخواست شود، که چرا با استفاده از ظرفیت های دیپلماسی خود نمی تواند مسئله رژیم صهیونیستی را در مجامع بین المللی حل و فصل کند! به قول معروف گفتی که شاهکار شما در زمانه چیست؟ و آنکه زنده ماندن ما شاهکار است ...

خادم خاطر نشان کرد: مخلص کلام، هشت مسابقه جهانی در پیش داریم، هشت بار قرعه کشی، هیچ "سحری" هم بلد نیستیم تا قرعه ها را تغییر دهیم. اگر توان مردانه ایستادن پای اعتقادات و تصمیماتتان را ندارید، حداقل آزادگی کنید و پای کشتی گیر و مریب اش بایستید. بگذارید بدون منت کشی از دیگران، با حفظ عزت، صادقانه تعلیق شویم و یا اگر معتقد نیستید، حداقل حرف جدیدی بزنید.

وی در پایان گفت: سه سال شبانه روز زحمت کشیدیم تا توانستیم برای کشتی ایران با نهایت عزت، در انتخابات "اتحادیه جهانی کشتی"، کرسی را صاحب شویم. کرسی که قرار بود کرسی دفاع از حقوق کشتی ایران باشد. کرسی کمک به توسعه کشتی در دنیا، کرسی کمک به حفظ کشتی در المپیک. اما این کرسی تبدیل شد به کرسی خواهش و تقاضا، برای جلوگیری از تعلیق کشتی ایران. من توانایی نشستن بر چنین کرسی را ندارم. من می نویسم از کرسی "عدم تفاهم" یا "تفاوت افکار" کناره گیری کردم، شما بخوانید "کرسی خواهش"، "کرسی انفعال".

عشق آموخت که در خلوت مردانه خود،

خون دل، بهتر از اندیشه دریا شدن است

در جهانی که همه اهل دروغ اند و ریا

آخر قصه عاشق تک و تنها شدن است.

منبع/ ایسنا

برچسب ها: [اسرائیل](#) [1]

[تیم ملی](#) [2]